

зношений парк на піввагонів, на 95 % - зерновозів та на 92,2 % цементовозів [3].

На 86 % зношений і парк пасажирських вагонів, середній вік якого досягає 30 років. Особливо гостро відчувається нестача більш сучасного моторвагонного рухомого складу. З 1391 секцій електропоїздів наразі за межами нормативного терміну експлуатується 63 % та 95 % секцій дизель поїздів [2].

Отже, враховуючи існуюче критичне становище основних фондів галузі, основним пріоритетом розвитку залізничного транспорту має стати реалізація інноваційних перетворень в сфері його техніко-технологічного забезпечення, що створить можливість не тільки для скорочення рівня експлуатаційних витрат залізниць, але покращення конкурентних позицій ПАТ «Українська залізниця» на ринку транспортних послуг.

Література.

1. Офіційний сайт Міністерства інфраструктури України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mtu.gov.ua/content/informaciya-pro-ukrainski-zaliznici.html>. - Назва з екрана.

2. Україна в мережі міжнародних транспортних коридорів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrrailways.com/2-uncategorised/1715-strategic-plan-2020-d2.html>. - Назва з екрана.

3. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>. – Назва з екрана.

СУЧАСНІ НАПРЯМИ УПРАВЛІННЯ ФЕРМЕРСЬКИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Гришин О. В., магістрант

Науковий керівник: Лисенко А. М., к. е. н., доцент

Кіровоградський національний технічний університет

Діяльність фермерського господарства базується на урахуванні специфічних особливостей сільськогосподарського виробництва, потребує різноманітних зв'язків з підприємствами та організаціями і перебуває у значній залежності від зовнішніх факторів (кліматичних, економічних, політичних та інших). Багатоплановість цієї діяльності, яка відбувається в умовах нестабільності зовнішнього середовища,

обмеженість можливостей кожного господарства створюють значні труднощі при розробці як перспективних, так і оперативних рішень.

З метою ефективної діяльності, утримання на ринку та виконання як економічних, так і соціальних функцій, фермерське господарство змушене обирати відповідну стратегію своєї діяльності. Для цього необхідно правильно використовувати наявні засоби виробництва, трудові ресурси, досягнення науки, кращий досвід, а також вміння та можливість реалізувати власну сільськогосподарську продукцію. Основною метою діяльності кожного фермера є одержання якомога більшого доходу, а основним джерелом формування доходу є вироблена сільськогосподарська продукція, призначена для продажу.

На ефективність управління та на вибір способів організації процесів управління здійснюють вплив різноманітні фактори навколишнього середовища: фізичні, економічні, політичні, соціальні. Організація управління діяльністю фермерського господарства являє собою цілісну систему управління, в основу якої покладено принципи самоорганізації та самоуправління. Головною рисою самоуправління є те, що воно базується на завершальній фазі управлінського процесу – фазі вибору альтернатив чи прийняття рішення. Фермер приймає та реалізує свої власні управлінські рішення, а також несе за них фінансово-економічну відповідальність. Високий ступінь самоуправління у фермерських господарствах забезпечує ефективність та одночасно економічність управління.

Одним з напрямків управління діяльністю фермерських господарств є потреба в кредитних ресурсах, яка надзвичайно зросла на сучасному етапі, незважаючи на те, що залучення їх до обороту господарств скорочується. Необхідність у кредитах банку зросла не лише внаслідок сезонного виробництва, але й через несвоєчасність розрахунків із заготівельними організаціями, порушення цінового паритету між сільським господарством та промисловістю. Без зниження процентної ставки по кредиту чи компенсації її основної частини за рахунок держави нормальні кредитні взаємовідносини в сільському господарстві неможливі. А для здешевлення кредитів, зниження процентної ставки необхідно забезпечити банківську конкуренцію за рахунок створення нових державних банківських структур.

При наданні бюджетного кредиту фермерському господарству процентна ставка за користування кредитом встановлюється на стабільній основі. Якщо виникають відхилення між процентною

ставкою та платою за кредит, то компенсація різниці виплачується з державного бюджету. Бажано, щоб на сучасному етапі для фермерських господарств надавалися централізовані кредити на компенсацію інфляційного подорожчання виробничих запасів та витрат.

Для фермерських господарств, які не мають можливості сформувати власні оборотні кошти у достатньому обсязі з об'єктивних причин (диспаритет цін, неплатежі), доцільно було б встановити ступінь участі кредиту у формуванні оборотних засобів. Розмір такої участі повинен визначатися в залежності від економічного стану підприємства. Одночасно слід розробляти та впроваджувати заходи щодо поліпшення у подальшому співвідношенні власних та позичених коштів.

Зважаючи на те, що комерційні банки неохоче працюють з фермерськими господарствами щодо надання кредиту, потрібно розширити базу кредитування сільського господарства за рахунок кредитів під заставу сільськогосподарської продукції. Впровадження заставних операцій з сільськогосподарською продукцією дасть змогу підвищити надійність кредитного забезпечення.

Також слід розглядати питання щодо обмеження розміру кредиту певними процентами відносно загальної суми капітальних вкладень. Частка кредиту в структурі джерел капітальних вкладень має визначатися із врахуванням конкретних ситуацій. При такому підході є можливість більш реально оцінювати відповідність між розмірами позички та спроможністю господарства вчасно її погасити і тим самим через зменшення ризику неплатежів привернути увагу банків до кредитування аграрного сектору економіки.

Сфера використання різноманітних форм забезпечення повернення кредиту залежить від реальної економічної ситуації, яка складається під впливом багатьох факторів. Головними з них є фінансовий стан позичальника та якість забезпечення кредиту. В нинішніх умовах без зваженого державного регулювання кредитної політики не обійтись. Кредитування як метод грошової підтримки сільського господарства дає ефект лише у фінансово стійких, платоспроможних підприємствах. А там, де склалася несприятлива фінансова ситуація, кредит стає тягарем як для позичальника, так і для банку. Вирішити проблему поповнення коштами аграрного виробництва можна лише спільними зусиллями держави, банків і самих підприємств.

Другим напрямком управління діяльністю фермерського господарства є система звітності суб'єктів господарювання, яка повинна бути побудована так, щоб вона не тільки виключала можливість необ'єктивного відображення результатів фінансово-господарської діяльності, а й всіляко сприяла точному (достовірному) фіксуванню їх. Спрощення системи звітності фермерських господарств посилить її об'єктивність, значно полегшить проведення аудиторських перевірок та контроль з боку фіскальних органів за достовірністю інформації.

Отже, для ефективної роботи фермерських господарств, потрібна всебічна державна підтримка. Необхідно обґрунтувати основні напрями стабілізації виробництва та підвищення ефективності функціонування фермерських господарств, удосконалити фінансово-кредитну та податкову політику щодо цієї форми господарювання. Реалізація зазначених підходів забезпечить достатні обсяги виробництва сільськогосподарської продукції, сприятиме підвищенню ефективності функціонування фермерських господарств.

Література.

1. Горьовий В. Фермерство України: теорія, методологія, практика: Монографія. – К.: ННЦІАЕ, 2007. – 540 с.
2. Галушак В. Економічна ефективність виробництва у фермерських господарствах / В. Галушак // Наукові записки ТНПУ ім. В.Гнатюка. – сер. Економіка. – 2007. – Вип. 21. – С. 189 – 193.
3. Белебега І. Критерії діяльності фермерських господарств / І. Белебега // Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. – сер. Економіка. – 2006. – Вип. 20. – С. 215 – 217.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Кармазіна Т. Р., студентка

*Науковий керівник: Бітюк І. М., старший викладач
Черкаський державний технологічний університет*

Однією з категорій економіки, безперечно, можна вважати таке поняття як ефективність. Ефективність тісно пов'язана з реалізацією планів діяльності підприємства, відповідно до чого відбувається досягнення цілей підприємства і збільшення його капіталу. Сучасний стан